

```
<?xml version="1.0"?><!DOCTYPE rdf:RDF PUBLIC "-//
DUBLIN CORE//DCMES DTD 2002/07/31//EN"
"http://dublincore.org/documents/2002/07/31/dcmes-xml/
dcmes-xml-dtd.dtd">
<rdf:RDF xmlns:rdf="http://www.w3.org/1999/02/22-rdf-
syntax-ns#"
xmlns:dc="http://purl.org/dc/elements/1.1/">
<rdf:Description
rdf:about="http://katzeela.googlepages.com/">
```

```
<dc:creator>צאלה כץ</dc:creator>
```

```
<dc:title>Heavy Meta</dc:title>
```

```
<dc:publisher>You and I</dc:publisher>
```

```
<dc:identifier>ISBN 0545580657</dc:identifier>
```

```
<dc:date>2009-05-35</dc:date>
```

```
</rdf:Description></rdf:RDF>
```

"אמנות היא השקר שגורם לנו להיווכח באמת" (פאבלו פיקאסו)

הבי מטא
צאלה כץ

Heavy Meta
Tzeela Katz

עורכת גרפית: יפעת לייסט
עורך: ערן הדס

אינהאלט

נשים כותבות תוכנה

לוח חלק

בית

תרגום

לכתוב

טוקבק

מנוע חיפוש

קובץ שגויים

כוונות לייזר

כביסה

RSS

עיר נמל

העתודאי והכוסית

פסיעה

כתוב תמיד כדי להרוג

תודות:

גילי שטיין, משפחת גולדשטיין, עמית פיין, מאיה רייק, עדו זינגר, גיל רובינשטיין, משפחת הדס, א.ב. דן, רועי צ'יקי ארד, שאיה לבנון, גוני ריסקין, מיכל כפיר, רוני הירש, יעל פרידמן, יפעת לייסט, כרמל רביד, ברק אביטבול, תומר ליכטש, יהושע סימון, לירון גפן, נועה לוי, מאירה מרום, הדס רשף, יהונתן קלינגר, עידו קינן, אבי לן, מעין שטרנפלד, עמי ליבנה, אליהו קנולר, מוטי ברכר, עודד כרמלי, הלן ברובה, דנה ספקטור, דנה רוטשילד, יהודה ויזן וכל מי ששכחתי. יש גם הרבה אנשים שאני מאוד אוהב ורוצה להכניס לרשימת התודות, אבל אני לא מצליח למצוא לכך הצדקה וזה מעט מתסכל אותי.

חלק מהזכויות שמורות

הבי מטא מופץ ברשיון Creative Commons מסוג ייחוס/שימוש לא מסחרי/איסור יצירות נגזרות/by-nc-nd המתיר להעתיק, להפיץ ולהעביר את היצירה בכפוף לתנאים הבאים: ציון שם המחבר וכתובת האתר הרשמי, איסור כל שימוש מסחרי ביצירה ואיסור על שינוי, עיבוד ו/או הפקת יצירות נגזרות מיצירה זו. בכל שימוש חוזר או הפצה של היצירה יש להבהיר את תנאי רשיון זה. ויתור על כל אחד מתנאים אלו כפוף לקבלת רשות מפורשת מהמחבר

"משהו מסקרן בשירי הרשת של צאלה... השירים האלה מסתירים תחביר עצום"
(תומר ליכטש, לשעבר עורך כתב-העת דג-אנונימי?)

"נהנית... סגנון שירתי שונה לחלוטין" (בלפור חקק, יו"ר אגודת הסופרים העברים)

"שירים מעולים, אנרגיות חשמליות" (רועי ארז, עורך כתב-העת מעין)

"המשוררת המובילה במעין" (יהושע סימון, עורך כתב-העת מעין)

"צאלה, מעטים תרמו כמותה לשירה העברית, לבי נמס... " (רוני הירש, עורכת כתב-
העת דקה)

"האמנית המשמעותית ביותר בישראל שנולדה ומתה ברשת" (עפרי אילני, הארץ)

"משוררת טובה... ממצה ביותר את תפיסת העולם הפיזית של קבוצת "מעין" ואולי
של זרם רחב יותר בשירה העברית הצעירה" (יובל בן-עמי, טיימאאוט)

"התגבש ז'אנר כתיבה מסוים. ז'אנר "מעין". בהמשך לטייטל של צאלה כץ מהגיליון
הקודם, קח אותי לסופרפארם הוא סוג הצהרת כוונות" (דנה רוטשילד, מבקרת שירה,
העיר)

"משוררת דגולה" (שוקי גלילי, וואינט בבלוג)

"משוררת יוצאת מן הכלל" (בוני כהן, 88 אפאם בבלוג)

"משוררת ילידת פתח תקווה ששינתה את פני השירה העברית" (גל מור, עורך בוואינט
בבלוג)

"חושנית קנטרנית... ניחוח לועזי. באירוניה" (דורון קורן, מבקר שירה, וואינט)

"קול דאוב ומסתורי" (דנה ספקטור, ידיעות אחרונות)

נשים כותבות תוכנה

[בהשראת "נשים כותבות שירה" מאת עמליה זין]

נשים כותבות תוכנה
בפינות משרדים עם תמונה
של טיול, צאצא,
בן|בת
-זוג
להפריד בין אשה למכונה

מציצות זו לקוד של זו
באמת כמו משוות שדיים
מחפשות את פטמות ערמות המידע
משייפות שורות בפצירה
עד חום
עד מגע

במראה בוחנות גירסאות קודמות
תרות אחר שגיאה
בקפידה של בחירת שמלת כלה
לגזורלהדביק ולגזורלהדביק
להסתיר מבוכה
להסתיר מבוכה

לוח חלק

1

לפני שאני קוראת דוא"ל במחשב המשותף
אני שוטפת את ידי
היטב
במים ובסבון
אני חשה-יודעת
שקודם גלשת לפורן
תמיד אחרי
שימוש שלך במחשב
אני מקרצפת ידי
ומעבירה מטלית יבשה על המקלדת
חוץ מבפעמים בהן אני כותבת שירה

2

אתה בטח מקלל
את הרגע בו גיליתי
שהדפדפן שומר הסטוריה
אז אתה מוחק אותה
אבל גם המקלדת שומרת הסטוריה

3

וכשאתה לא נמצא
אני גולשת
אני מתכופפת
רוכנת אל קופסת המחשב
ומחבקות אותה
חזק-חזק
אני חשה-יודעת
שלוח-האם סובלת
מדיכאון שלאחר לידה

בית

1

היצירה שלי שייכת לאינטרנט
וכשאתה מדפיס אותה
אתה תולש אותה מביתה
אז מדוע אתה טורח
לנקוש באצבע על הדף?
הלינקים לא יעבדו.

2

יש הרבה כוסיות
ורק אינטרנט אחד

3

בית הוא המקום
בו לא הולכים לאינטרנט קפה
אלו שכן הולכים לשם
גולשים לאתר הומלס
ובכל מקרה באינטרנט קפה
איש אינו שותה קפה

לכתוב

אולי הם צודקים
והמשוררים של היום לא יודעים לכתוב כמו אלו של פעם
אבל הם לבטח יודעים להקליד טוב יותר

תרגום

כשאני רוצה לדעת איך בדיוק מנקדים מילה בעברית
אני מתרגמת אותה בראש לאנגלית
ואז מסתכלת באינטרנט במילון אנגלי-עברי
לראות את התרגום העברי לתרגום האנגלי

הוא מנוקד

טוקבק

אם "תבוא ותאמר" שיצירה היא לא טוקבק,
אשאל אותך מדוע בשנית
אתה מכתים את היצירה
וקובע לה גבולות שרירותיים.
יצירה היא תמיד טוקבק, תמיד הדהוד.
וטוקבק הוא תמיד יצירה, תמיד פרי-חושים.

(במקור טוקבק לבלוג של אבי לן באתר "רשימות")

מנוע חיפוש

מצאתי את השירה
בבחור המקיץ מחיבוקי
פרוע כשיערו
מסתיר עצמו בבגדים מרוטים
מיטיב ריח פיו בצחצוח שיניים
ומעכירו בכוס קפה מהיר
הולכמהר אל הכביש המהיר יותר
ידיו נעות כמחקות רובוט
עד אחת מונפת אל מונית השירות
המוציאה אותו מן העיר
אל המשרד
שם הוא מקדים שלום לכל הדלתות
אף-על-פי שרובן מחצינות חדרים ריקים
עד שמגיע לחדרו
מדליק את המחשב מבלי להתיישב
מנווט בעיניים עצומות למטבחון לשאוב שוב מ
מעין הקפה
חוזר ומתיישב מול מנוע החיפוש
לוגם קלות
ומקליד את שמ

קובץ שגויים

שני גורי-כלבים מתקוטטים
לשם אימון בלבד
לייצר מוכנות לאירוע אמת
וכך גם שנינו מתנשקים
כמו סורבה בביסטרו צרפתי
מנסים להישטף
ממנת הבשרים הקודמת
ולהיסחף
אל מנת הבשרים הבאה
בסופה כל אחד יימשך ברצועתו
אל ביתו - מקלדתו
אתה תעדכן את קובץ המספרים
ואני את קובץ השגויים

כוונות לייזר

הבעיה עם גברים חלקים היא ש
כשאני מטפסת להם על העצבים
אני מחליקה ונופלת

זה הצבא שלימד אותם להקפיד בגילוח
דרך כוונות הלייזר והגבורה
בשם זקפת נשק תלוי-כתף
שתגבור גם על הסודה לשתיה שבפת-הקרב
והריחות האינטימיים שאני מורחת
בקווי ירח רשלניים
על גיליון אלקטרוני משויף
מתחככים על פניהם בדממה

ובנופלי פשוקה מכיסאו רב-הקומות של יושב המשרד
אכרוך ציפורניי בבונה רצפתו
הוא אשר זיפיו השכמה
וזיעתו המתנה מברשלת

אחצוב אחיזה בזיפים
אחספס רוקי לדבוק בזיעה
כחיטה אביט בו מעלה
מונפת!
אפזום מילות-חלוף
בעיפרון תלוי אוזן
ואפעפע אויר שמרים וקורנית
אל שיער חזה מתננף כחירות

כביסה

הישנים הזדעזעו מכך ש
בישראל תולים כביסה בחוץ
אז תליתי את הכביסה באינטרנט
באתר שאיש אינו מכיר
למחרת הורדתי את הבגדים מן החבל
ובכיסים מצאתי

שלוש הצעות חברות
ארבעה רעיונות לסטארט-אפ
חמש פרסומות
ומידע כמה כתמי זרע
כולם באנגלית

החזרתי את הכיסים לאינטרנט
ודיווחתי על תוכן פוגע

העתודאי והכוסית

[לוקליזציה חופשית בהשראת שירו של אדוארד ליר "הינשוף והחתלתולה"]

I

העתודאי והכוסית שטו ביים
בסירה אפויית ביוטיפול
חמושים בסילאן וממון של מליאן
בתוך שטר עם תמונה של אשכול

דימיטרי בעיניו שט על אלף כוכב
ורן לה עלי גיטר קט
הוי מיצי אותך אוהב, הוי מיצי אותך אוהב
איזו כוסית את
נעה בלאט
חוי בלאט
איזו כוסית את

II

מיצי סחה לדימה: טיפשוון חמוד, קדימה,
זמר לי במתיקות משגעת
בוא נתחתן, עתודאון, אל תתברגן בטכניון
אך כיצד נתקמבן על טבעת?

הפליגו הרחק ממחוזות ההיי-טק
עד ארץ בה הבונג גדל ריבוא
שם ביער המהין חזרזירון-בר מצחין
וטבעת יהלום בקצה אפו
כן, פה
שאפו
וטבעת יהלום בקצה אפו

III

אח שלי, אני רוסי, יא חזיר לא כשר,
תמורת חמש שקל ת'טבעת ת'מוכר?

RSS

כודה מידע
כודה בור בו ייפול
צורך את הצורך
קורא ומרסס
oh, you rss
יו אר אראסאס
יו אר אסאואס
יו אר אסאס
RSS - מוגרף
RSS - מוגרפומניה

עיר נמל

עיר נמל
צורכת גשם
והנערה היפה כלואה בביתה
וחייבת לקרוא ספר
או לצחקק באינטרנט

פסיעה

כשבאה בדידות באפי נשמת צונחת לרגליים
אחר דולפת דרך החורים שבסנדלי הקרוקס
אל חלל האוויר ונעלמת

אני מחפשת אותה במיטה המשייטת
ובגופם של גברים מסולעים
במילה המשתברת
ובגופי שלי החרוץ
בים המתנדף
ובעירום המתקלף
בשדרה המשתלכת
ובציור המיטפטף
ואף במאפרות המתמגלות

אני מתעטשת אל השמש
שתטפטף רק קו אחד
ולו שביל אבק באוויר הנסתר
אך רק בשול ליל
אמצאה
בפסיעה בודדה
מתל-אביב אל הבלוג

אז אני הכי אישה
אז אני מוכנה לעולל לרחובות

יש מצב, יש עסקה, למחרת חתונה
עם רב פיליפיני במרכזית הישנה

סעדו בשר לבן, פירות-ים שלא מכאן
שתו וודקה וקבאס, לשניה לא נמאס
יד ביד נעמדו וביחד רקדו
אגדו
דו
דו
יד ביד נעמדו וביחד רקדו
ובלילה אותה הוא אנס

כתוב תמיד כדי להרוג

[בהשראת [Thou Shalt Always Kill – Dan Le Sac vs Scroobius Pip]

לא תאהב משוררים, שגא אותם, אך אהוב את השירה
לא תגנוב שירים בצורה בוטה, אלא אם היא צורה ממש בוטה
לא תעריך משוררים פופולריים, ולא נביאי שירה
לא תשא בשיריך שמות גיבורים מיתולוגיים כמו אפלטון, קופידון, איקרוס, דדלוס, ונוס
ובוטיצ'לי שלה לשווא
לא תחשוב שכל משורר מבוגר שמגיע לארועי שירה של צעירים ומדבר איתם הוא פתטי, יש כאלה
שהם פשוט נחמדים
לא תקרא את "אב" או "הו" או כל מגזין אחד שבשמו הברה יחידה
לא תפסיק לאהוב משורר רק כי גילו אותו בנט או כי הפך פופולרי
לא תפקפק בטניה ריינהרט ז"ל ובאהרון שבתאי
לא תשפוט ספר (או ספא"ל) שירה רק לפי העטיפה
זכור כי במקרים רבים העטיפה דווקא יפה
לא תרכוש מוצרים של סטימצקי, גם לא עיתונים בחנויות שלהם
בצומת ספרים השתמש כספריה, אל תקנה דבר
לא תסע לערב שירה עם חברתו של קולגה, תקחו סמים ותבגדו בו, לא משנה מה הוא עשה לך
ובתכל'ס מדובר היה ככל הנראה באי-הבנה בין שניכם
לא תתאהב כל-כך בקלות, לא במשוררת ולא בשירתה
לא תשתמש בשירה, בספוקן וורד, בפרפורמנס פואטרי ובטריקים של צ'יקי כדי להכנס לבחורות
לתחנות
השתמש בהם כדי להיכנס להן למח
לא תגיב בבלוג של אלי אשד, בטח שלא בשם יחזקאל
לא תשתתף בערב שירה וברגע שהשיר הבאמת מחורבן שלך ייגמר תעזוב מיד כדי להפיץ שמועות
שקריות על סקס שעלק עשית עם שתי אחיות
לא תחזור למועדון שבוע כן שבוע לא, רק כי ראית בחורה חמודה שנדלקה על השלאגר המפגר
שלך (שהוא בכלל וריאציה על אלן גינסברג)
ובתכל'ס היית יכול להכניס אותה למיטה, אבל חתונה לא תצא מזה, ונראה לי שהיא גם מכירה
את גילי
לא תעמיד משוררים, מתים ככל שיהיו גם בחייהם, על פסלים, עמודים או כיכרות, לא משנה כמה
גדולים היו. ראבאק, הם לא עשו שלום, רק כתבו שירעע!

קהלת - סתם משורר

אבן-עזרא - סתם משורר

ביאליק - סתם משורר

טשרניחובסקי - סתם משורר

אצ"ג - סתם משורר

יחיאל חזק - סתם משורר

אלתרשלונסקי - באמת סתם משורר

אלכסנדר פן - הוא סתם משורר

חיים גורי - סתם משורר

נתן זך - סתם משורר

מאיר ויזלטיר - סתם משורר

יונה וולך - סתם משורר

פנחס שדה הוא סתם משורר

ט. כרמי - סתם משורר

צאלה כץ - סתם משורר

יהודה ויזן - גם עורך

לא תעניק תשומת לב לשירה בצרפתית וברוסית על-חשבון יתר השפות, היזהר גם ממחמאות מופרזות

לאנשים שמתרגמים מספרדית

זכור כי נובלס, ארק, נשים מופקרות וכתבי-עת לשירה מעולם לא היו חלק מארבעת היסודות של היקום

ולעולם גם לא יהיו

לא תיפול למלכודת חריזה רפטיבית

לא תיפול למלכודת חריזה רפטיבית

לא תיפול למלכודת חריזה רפטיבית

לא תיפול למלכודת חריזה רפטיבית

לא תחפש מי יענע אותך בקלישאות מיופיפות-לשון

לא תצעק למשורר לעשות את השלאגר

לא תחולל לחלילה של אכזריות

לא תקריא שירה עבור הקהל של ניצנים

כשאני אומר נד לא תאמר נד

כשאני אומר עוגה במעגל לא תחוגה

כשאני אומר אני בעד, אתה בעד, כולנו בעד... הרוג אותי

לא תתפוס משורר בשמחתו

לא תשלח לינקים ליוטיוב שנגמרים במחרוזת

feature=related

לא תייחל לאיש להיות משורר פריק כמוני
לא תאיית את המילה ואללה וו וו אלף למד הא
איית את המילה ואללה וו אלף למד למד הא, לא משנה מה גוגל אומר
לא תגיב לרכילות ששני סלבים בשקל נפרדו אחרי נצח זוגיות במילה "ואללה?"
חשוב תמיד בעצמך ועבור עצמך
כתוב תמיד כדי להרוג